

der overhovedet komme i Betragtning og hvilken Deel af dem, der er skattepligtig; kun skal det her særlig bemærkes, at, da Skatten ikke længere fremtræder som en Communen som saadan paahvilende Skat, er det formeent, at den af den sidstnævnte Omstændighed tidligere tilfagte Skattefrihed for selve Communen og alle Dele af dens Virksomhed ikke under det forandrede Forhold kan begrundes, men at Skattefriheden kun bør indrømmes for de af dens Indtægter, der hidrøre fra Vigning paa Beboerne, ligesom det Samme er bestemt med Hensyn til Kirkerens Indtægter. Det vil derhos sees, at de ikke undtagne juridiske Personers Skattepligt er udvidet ogsaa til andre Indtægter end af faste Eiendomme og Tiender, hvilket formenes at tilfuges ved en almindelig Indkomsskat (§ 4), og da Skatten bør beregnes af al Indtægt, der falder her i Landet, ikke alene af den, der fortæres her, vil ligeledes de udenfor Riget boende Personers Skattepligt af deres her falbende Indtægter bestendes at være givet et større Omfang end forhen (jfr. § 8). Skattepligten omfattede endelig tidligere hele Finantsaaret, selv om den vedkommende Skattepligtige døde eller forlod Landet i Aarets første Halvdeel, hvilket var en Følge af den tidligere Fordeling paa Communerne; men denne med den almindelige Skatteavgivning ikke overensstemmende Bestemmelse har nu mistet sin Begrundelse, hvorfor den er opgivet (§ 2).

Ogsaa den hele Fremgangsmaade ved Statteansættelsen med hvad dermed staaer i Forbindelse — hvilken omhandles i Lovforslagets § 9 ff. — vil findes i alt Væsentligt at være i Overensstemmelse med hvad der i saa Henseende har været indeholdt i de i Rigsdagen behandlede Lovforslag om Krigsskat for 1865—66 og navnlig 1866—67, selvfølgelig dog med saadanne Modificationer, som ere en Følge af de ovennævnte principielle For-

andringer. Der er saaledes navnlig i Lovforslaget bevaret baade den Udvidelse af Overligningscommissionens Myndighed, som fastsættes ved det ovennævnte Lovudkast i Sammenligning med Krigsskatloven af 1864, og Udnævnelsen af Stattecommissaire til at overvære og vejlede ved Statteansættelserne i Communerne, hvad der tør ansees for at ville være væsentlig medhjælpende til en rigtig og ligelig Anvendelse af Skattelovens Bestemmelser, ligesom Amtsrådernes Stilling og Virksomhed for Landets Vedkommende vil findes i nærværende Lovforslag at være den samme som i det ovenfor særlig fremhævede Lovforslag.

Da Statskassen efter den Maade, hvorpaa Skatten ved det foreliggende Forflag søges ordnet, er mere interesseret i Udfaldet af Indtægtsansættelsen, medens paa den anden Side Communernes Interesse i saa Henseende er aftaget i samme Forhold, kunde der vel være Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigere ogsaa for Landets Vedkommende at overlade den øverste Skattebestyrelse Afgjørelsen af, hvorvidt en Vigning skal underkastes Prøvelse af Overligningscommissionen i Lighed med hvad der fandt Sted efter Lov af 21de Marts 1864 § 19, men da Amtsrådet dog vil være istand til at bedømme Ansættelsens Rigtighed i det Hele langt bedre end den øverste Skattebestyrelse, der i Reglen maa indskrænke sig til at undersøge, om der er Misforstaaelser eller Tilfidsættelser af Loven tilstede, har man dog anset det rettest ogsaa under den nu foreslaaede Ordning at lade Amtsrådet beholde denne Myndighed.

Med Hensyn til enkelte Bestemmelser i denne Deel af Lovforslaget skal endnu bemærkes, at man i § 14 har ogtaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at det skal staae Enhver frit for at paaklage saavel formelle som reelle Mangler ved Statteansættelsen. Hverken i Lov af 21de Marts 1864 eller de senere forelagte Krigsskatslovudkast har der været nogen saadan